

PSALMVS PRIMVS.
ARGVMENTVM.

P R I M V S Psalmus titulo caret apud Hebraeos, nec desunt, qui putent eum esse Esdra, qui Psalmos in ordinem digessit, sed communiter tribuitur Dauidi ab Ambrosio, Hilario, Basilio, Augustino, & ceteris. Ipse etiam S. Hieronymus, qui alioqui multos facit auctores Psalmorum, hunc primum Psalmum Dauidi esse dicit in Epist. ad Paulinum de studio scripturarum. Denique in textu Græco additus est titulus siue à Septuaginta, siue ab alijs, Dauid Propheta, & Regis melos. Aptissime autem ponitur hic Psalmus in primo loco, quia de beatitudine tractat: beatitudo enim est fundamentum, & principium doctrinae moralis. Argumentum igitur Psalmi est ostendere beatitudinem siue in spe, siue in re non contingere, nisi hominibus iustis, proinde iustitia dandam esse operam, ut ad beatitudinem perueniamus.

EXPLICATIO PSAL. I.

I. **B** Eatus vir, qui non abiit in consilio impiorum, & in via peccatorum non stetit, & in cathedra pestilentiae non sedit.

In primo, & secundo versiculo Prophetæ docet, beatitudinem, quatenus in hac vita haberi potest, non consistere in alia re, quàm in vera iustitia. Quod ipsum docet Apostolus Rom. 14. Regnum Dei non est esca, & potus, sed iustitia, pax, & gaudium in Spiritu sancto. Soli enim homines verè iusti, sunt amici Dei, imò & Filii, ac

per hoc hæredes Regni, & spe beati, quod attinet ad perfectissimam fœlicitatem: & hic interim solido gaudio, & pace, quæ exuperat omnem sensum, perfruentes. Describit autem in primo versu hominem iustum per negationem, in secundo per affirmationem, ac si breuiter dixisset, illum esse iustum, ac per hoc beatum, qui declinat à malo, & facit bonum.

Illud autem hoc loco diligenter notandum, & memoriæ commendandum est, consuetudinem Dauidis, & aliorum Prophetarum esse, ut id ipsum bis repetant, ita ut vna pars versiculi sit repetitio, vel explicatio alterius. Exempli gratia Exod. 15. in Cantico Moïsis, Iste Deus meus, & glorificabo eum, Deus patris mei, & exaltabo eum. Deuteron. 32. Concresecat ut pluuia doctrina mea, fluat ut ros eloquium meum. Psalmo 33. Benedicam Dominum in omni tempore, semper laus eius in ore meo. Hæc frequentissimè occurrunt, cum sit hæc repetitio genus ornamenti proprium sanctorum Prophetarum. Prima igitur pars primi versiculi hanc sententiam continet, beatum esse illum, qui non præuaricatur legem Dei. Sed Poetico more Dauid hanc sententiam expressit per metaphoram viæ, & ambulationis. Beatus, inquit, vir, qui non abiit in consilio impiorum, id est, ille beatus est, qui iustus est; ille autem iustus est, qui non abiit in consilio impiorum, id est, qui in via vitæ non est sequutus consilia, leges, sententiam impiorum, quæ sunt omnino contraria viæ Dei, id est, legi Dei. Altera pars eiusdem versiculi id ipsum explicat alijs verbis idem significantibus.

A

Nam